

lerisk smuk Ruin, Nordevropas største. I den senere Tid er en Fløj genopført og taget i Brug som Musæum, og om et Par

Aar vil en ny Fløj staa færdig til at modtage en Malerisamling. I den gamle Slotsgaard vil et af vore Møder blive afholdt.

Oppe fra det forvitrede Taarn med dets landskendte sønderbrudte Omrids skuer den sidste af de fire berømmelige Kæmper — Herkules — ned over en driffig, energisk By med gamle interessante Gader og store nye Bygninger i broget Blanding. Navnlig de nye Kommuneskoler er mønsterværdigt byggede og indret-

tede. Slottets Brand var selvsagt til stor Skade for Byen. Men den overvandt den. Saa kom Krigene. Baade i 1848 og 1864 var Byen besat af Fjenden (i Treaarsskrigen først efter hæftige Gadekampe, hvorom Kanonkugler hist og her i Murene endnu minder). Men ogsaa den Lammelse overvandt, og siden er Udviklingen skredet stærkt frem. Tæt ind mod Byen findes herlige, naturskønne Steder, stærkt lovpriste og stærkt besøgte. Der er det idylliske Marielund, besøgt af Holger Drachmann, der er Alpedalen mod Vest ved den bugtede og blinkende Kolding Aa, og der er Stejlbjerg med den store Restaurant »Alhambra«. Og saa er der Fjorden med dens mange Udflugtssteder og det slotsmæssige Julemærkesanatorium.

Paa Mødets anden Dag gæstes Skamlingsbanke. Man kører dertil med den nyaabnede Heilsmindebane og har fra Bankens Top en af Danmarks vidunderligste Udsigter, over Bæltet til Fyen, over Grænsen ned til Sønderjylland — det tabte Land. Men Skamlingsbanken er mere end et smukt Udflugtssted. Det er et historisk Sted, en national Samlingsplads, hvor der fra Indvielsen i 1843 til Slutningen af 50erne er afholdt en Række betydningsfulde Folkefester, ved hvilke Sønderjydernes Sag er blevet talt af Mænd som Hjort-Lorensen, Laurids Skau,

